

14.07.2025

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2024/2516
Toplantı Tarihi/Sayısı : 25.06.2025/244
Karar Numarası : 2025/378
Başvuran : İ.S.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Ankara Elektrik, Havagazı ve Otobüs İşletme Müessesesi (EGO)
Genel Müdürlüğü
Muhatap Adres : -

I. BAŞVURU KONUSU

1. Başvuru, Ankara Elektrik, Havagazı ve Otobüs İşletme Müessesesi (EGO) Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen ulaşım hizmetleri kapsamında otobüs şoförünün otobüste seyahat eden engelliler arasında farklı muamelede bulunmasına dayalı olarak engellilik temelinde ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle:

a. %69 oranında ruhsal engeli bulunduğunu, 23/5/2024 tarihli Erişkinler İçin Engellilik Sağlık Kurulu Raporu'nda kendisine şizofreni ve hipertansiyon tanılarının konulduğunu,

b. 25/9/2024 tarihinde EGO tarafından işletilen 440 numaralı otobüste seyahat ederken otobüste bulunan engelli bir çocuğun bağırıp çağırması ve çılgılık atması sebebiyle çocuktan rahatsız olduğunu, bir süre birilerinin çocuğa müdahale etmesini beklediğini ancak kimsenin çocuğa müdahale etmediğini,

c. “Birisi müdahale etsin, sustursun” şeklinde sitemde bulunması üzerine otobüs şoförünün “O çocuk engelli” şeklinde kendisine karşılık verdiğini, otobüs şoförüne kendisinin de engelli olduğunu ifade etmesi üzerine şoförün kendisine bağırmağa başladığını ve “Engelliymiş başlarım senin engelliliğine, atarım seni otobüsten” şeklinde ifadeler kullandığını, kendisine hakaret ettiğini, üstüne yürüdüğünü ve eşkıyalık yaparak kendisine karşı kaba güç kullanma girişiminde bulunduğunu,

ç. Yolculuk sırasında otobüsün arızalanması sebebiyle farklı bir otobüse geçerken şoförle karşı karşıya geldiklerini, şoföre “Bir engelliye korumak için başka bir engelliye hakaret ediyorsun, ayrımcılık yapıyorsun” şeklinde beyanda bulunması üzerine şoförün “Başlarım senin engelliliğine, her taraf engelli dolu” şeklinde karşılık vererek üzerine yürüdüğünü ve kendisini otobüse almayarak

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

yola devam ettiğini,

d. Şoförün engelliler arasında ayrımcılık yaptığını ve şoförün otobüsteki engelli çocuk ile kendisine farklı muamelede bulunduğunu,

e. Olaya ilişkin olarak EGO'ya başvurduğunu ancak Genel Müdürlüğün kendi şoförünü koruduğunu ve adil davranmadığını belirterek bu durumun engellilik temelinde ayrımcılık teşkil ettiğini iddia etmektedir.

3. Muhataptan alınan yazılı görüşte özetle:

a. İlgili araca ait kamera görüntülerinde yapılan incelemede şoförün yalnızca zihinsel engelli çocuğun araçtan inmesine yardımcı olmak amacıyla bulunduğu kabini terk ettiğinin ve şoförün engelli çocuğu korumaya yönelik olarak başvuran ile tartışma yaşadığının görüldüğü ve şoförün personel bölge şube müdürlüğüne çağırılarak görev esnasında tüm yolculara ölçülü, saygılı ve nezaket kuralları içerisinde davranması hususunda uyarıldığı belirtilmiştir.

4. Muhatap tarafından iletilen yazıda ilgili şoförün yazılı görüşü de yer almakta olup söz konusu yazılı görüşte şoför özetle:

a. 25/9/2024 tarihinde 15:20 saatlerinde servise başladığını, ilk durakta kendisinin de daha önceki yolculuklardan tanıdığı zihinsel engelli bir çocuğun annesi ile birlikte otobüse bindiğini, çocuğun otobüste bağırdığını ve kendisi de dahil olmak üzere küfür ettiğini ancak çocuğun engelli olduğunun bilinmesi sebebiyle herkesin anlayış gösterdiğini, sonrasında başvuranın ayağa kalkarak “*sustur şunu, ben dinlemek zorunda değilim*” diyerek bağırdığını, başvurana çocuğun engelli olduğunu ifade ettiğini ancak başvuranın ortamı gererek kendisini tahrik etmeye başladığını, başvurana kendisiyle konuşmamasını, aksi halde kaza yapabileceğini söylediğini ancak başvuranın kendisine hakaret ederek dikkatini dağıtmaya devam ettiğini,

b. Başvuranın iddialarının gerçek olmadığını, “*başlarım senin engelliliğine*” gibi bir ifade kullanmadığını, bu durumun araç içerisinde bulunan kamera kayıtlarından teyit edilebileceğini, başvuranın zihinsel engelli çocuğa yönelik sözleri ve sürekli konuşması sebebiyle başvurana karşı sesini yükselterek tepki gösterdiğini, sonrasında aracın bozulması sebebiyle araç değişikliği yapıldığı sırada başvuranın araçtan inerek üzerine yürüdüğünü, bunun üzerine olayın büyüyeceğini hissederek aracın kapılarını kapatarak servise devam ettiğini ifade ederek başvuranın iddialarının gerçeği yansıtmadığını iddia etmektedir.

5. Muhatapın yazılı görüşüne karşı başvuran tarafından sunulan görüş yazısında başvuran özetle:

a. Şoför tarafından ifade edilen hususların gerçeği yansıtmadığını, gerçeğin ortaya çıkması için kamera görüntülerinin yeterli olmadığını, ses kaydının da olması gerektiğini, tüm kamera kayıtlarının muhatap uhdesinde olması sebebiyle muhatap tarafından ilgili görüntülerde tahrifat ve değişiklik yapılabileceğini,

b. Seyir güvenliğini tehlikeye sokacak şekilde şoföre yönelik bir söz ya da davranışının olmadığını, kendisinin engelli olduğunu belirterek engelliler hakkındaki yasalara uygun hareket etmesi için şoförü uyardığını, hatta otobüsü karakola çekmesini ve ayrımcılık ve istismarda bulunması sebebiyle ifade vermesini istediğini ancak şoförün buna şiddetle karşı çıktığını, kendisine yönelik kırıncı ve tahrik edici tutum ve davranışlarda bulunduğunu, şoförün kendisine “*350-400 bin engelli var. Önüne gelen*

bir şekilde engelli kimliği almış” dediğini,

c. Otobüsteki zihinsel engelli çocuğun korunmasını gerektirecek bir sözünün ya da hareketinin olmadığını, otobüste huzur ve sükûnu bozanın kendisi değil zihinsel engelli çocuk olduğunu, hatta çocuk şoföre küfür ettikçe şoförün çocuğa güldüğünü ve çocuğu teşvik ettiğini, çocuğun onlarca yolcu taşıyan belediye otobüsüne bindirilmesinin uygun olmadığını, çocuk için devlet tarafından para verildiğini ve bu sebeple çocuğun taksi tutulup gezdirilmesi gerektiğini, çocuğun bağırıp küfür ederek huzur ve sükûnu bozduğunu ve şoförün kendisine karşı ayrımcı muamelede bulunduğunu iddia etmektedir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın “*Kanun önünde eşitlik*” başlıklı 10’uncu maddesi şöyledir:

“Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.”

7. Anayasa’nın “*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*” başlıklı 17’nci maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.”

8. Anayasa’nın “*Yerleşme ve seyahat hürriyeti*” başlıklı 23’üncü maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

“Herkes, yerleşme ve seyahat hürriyetine sahiptir.”

9. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu’nun “*Tanımlar*” başlıklı 2’nci maddesinin birinci fıkrasının (d) ve (f) bentleri şöyledir:

“(1) Bu Kanunun uygulanmasında; d) Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi, f) Engelli: Fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duysal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit şartlarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre şartlarından etkilenen bireyi, ifade eder.

10. Mezkûr Kanun’un “*Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı*” başlıklı 3’üncü maddesi şu şekildedir:

“(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir.

(2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır.

(...)

(4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan

kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.”

11. 6701 sayılı Kanun'un “Ayrımcılık türleri” başlıklı 4'üncü maddesi şöyledir:

“Bu Kanun kapsamına giren ayrımcılık türleri şunlardır: a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık. (...)”

12. 6701 sayılı Kanun'un “Ayrımcılık yasağının kapsamı” başlıklı 5'inci maddesi şöyledir:

“(1) Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar.

(2) Birinci fıkrada belirtilen hizmetlerin planlanması, sunulması ve denetlenmesinden sorumlu olan kişi ve kurumlar, farklı engelli grupların ihtiyaçlarını dikkate almakla ve makul düzenlemelerin yapılmasını sağlamakla yükümlüdür.

(...)”

13. Mezkûr Kanun'un “Kurumun görevleri” başlıklı 9'uncu maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

“Kurumun görevleri şunlardır: (g) Ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek. (...)”

14. 6701 sayılı Kanun'un “İspat yükü” başlıklı 21'inci maddesi şöyledir:

“Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

15. 6701 sayılı Kanun'un “Başvurular” başlıklı 17'nci maddesinin birinci fıkrası “Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir.” hükmünü haizdir. Aynı maddenin ikinci fıkrasına göre: “İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep ederler. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi halinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hallerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir.” Başvuranın dilekçesinden, başvuranın 6701 sayılı Kanun'un 3'üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen ayrımcılık temellerinden engellilik temeli ile bağlantılı olarak ayrımcılığa maruz kaldığı iddiasında bulunduğu anlaşılmaktadır. Başvuranın 26/9/2024 tarihli dilekçe ile muhataba başvurduğu görülmüş olup muhatap tarafından söz konusu başvuruya ilişkin verilen 3/10/2024 tarihli cevap yazısı, başvuru dilekçesi ekinde Kurumumuza sunulmuştur. Bu doğrultuda

6701 sayılı Kanun'un 17'nci maddesinin ikinci fıkrasında aranan ilgili tarafa başvuru şartının yerine getirildiği değerlendirilen başvurunun, Kurumumuzca esas incelemesi yapılabilecek bir başvuru olduğu kanaatine varılmıştır.

16. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 2'nci maddesi şöyledir:

"Herkes, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal veya başka bir görüş, ulusal veya sosyal köken, mülkiyet, doğuş veya herhangi başka bir ayrım gözetmeksizin bu Beyanname ile ilan olunan bütün haklardan ve bütün özgürlüklerden yararlanabilir." Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 14'üncü maddesine göre ise *"Bu Sözleşme'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır."*

17. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında ayrımcılık; objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (AİHM, *Willis/Birleşik Krallık*, B. No: 36042/97, 11/06/2002, para. 48 ve AİHM, *Okpisz/Almanya*, B. No: 59140/00, 25/10/2005, para. 33). Ayrımcılık yasağının ihlal edilip edilmediğini değerlendirmek için öncelikle ayrımcılığa neden olduğu iddia edilen işlemin ya da eylemin amacı ile sonucu arasındaki ilişkiye bakmak gerekmektedir. AİHM kararlarına göre, "muameledeki farklılık, objektif ve makul bir gerekçeye sahip değilse" ya da "meşru bir amaç" izlenmemişse ayrımcılık söz konusudur (AİHM, *Abdulaziz, Cabales ve Balkandali/Birleşik Krallık*, B. No. 9214/80; 9473/81; 9474/81, 25/05/1985, para.72).

18. Birleşmiş Milletler Engellilerin Haklarına İlişkin Sözleşme'nin (EHİS) 2'nci maddesine göre engelliliğe dayalı ayrımcılık *"... siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, medeni veya başka herhangi bir alanda insan hak ve temel özgürlüklerinin tam ve diğerleri ile eşit koşullar altında kullanılması veya bunlardan yararlanılması önünde engelliliğe dayalı olarak gerçekleştirilen her türlü ayrım, dışlama veya kısıtlamayı ve makul düzenlemelerin gerçekleştirilmemesini kapsamaktadır"*. Engelliliğe dayalı ayrımcılık, 7/7/2005 tarihli ve 5378 sayılı Engelliler Hakkında Kanun'un *"Tanımlar"* başlıklı 3'üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendinde de benzer şekilde tanımlanmıştır. Ayrıca mezkûr Kanun'un *"Ayrımcılık"* başlıklı 4/A maddesi ile EHİS'in 5'inci maddesinde engelliliğe dayalı her türlü ayrımcılık yasaklanmış, eşitliği sağlamak ve ayrımcılığı ortadan kaldırmak amacıyla engelli bireylere yönelik makul düzenleme yapılması konusunda tedbirlerin alınması gerektiği öngörülmüş ve engelli bireylerin hak ve özgürlüklerden tam ve eşit olarak yararlanmasını sağlamaya yönelik alınacak özel tedbirlerin ayrımcılık olarak değerlendirilemeyeceği hükme bağlanmıştır.

19. Somut olayda başvuran; %69 oranında ruhsal engeli bulunduğunu, EGO tarafından yürütülen toplu taşıma hizmeti kapsamında otobüs şoförünün engelliler arasında ayrımcılık yaptığını, otobüste bulunan engelli bir çocuk ile kendisine farklı muamelede bulunduğunu, olaya ilişkin olarak muhataba başvurmasına rağmen muhatabın kendi şoförünü koruduğunu ve adil davranmadığını iddia etmektedir.

20. Başvuranın iddialarına ilişkin olarak muhataptan alınan yazılı görüşte otobüs şoförü;

başvuranın, otobüste bulunan zihinsel engelli çocuğa yönelik söz ve tutumu sebebiyle başvurana tepki gösterdiğini ve ayrımcı bir muamelede bulunmadığını iddia etmektedir.

21. Muhatap tarafından olay anına ilişkin araç içerisindeki kamera kaydı Kurumumuza sunulmuştur. Kamera kaydının incelenmesi neticesinde; otobüste zihinsel engelli bir çocuğun annesi ile seyahat etmekte olduğu, çocuğun yüksek sesle gülmeye ve el çırpmaya başladığı, bunun üzerine söyledikleri kamera kaydından tam olarak anlaşılammakla birlikte başvuranın oturduğu yerden sözlü olarak çocuğa yönelik tepki gösterdiği anlaşılmaktadır. Başvuranın sözlü tepkisi sonrası şoförün “*neden rahatsız oluyorsun abim benim, çocuk engelli, ne saçmalıyorsun sen, engelli çocuk görmüyor musun, biraz saygı göster engelliye*” dediği, bunun üzerine başvuranın “*ben de engelliyim*” demesi üzerine şoförün “*seninle o bir mi, asıl engelli olan sensin doğru, ne saçmalıyorsun sen, çocuğu dinlemek istemiyorsan inersin, senden başka rahatsız olan var mı burada çocuk engelli*” dediği, başvuranın “*saygılı ol*” demesi üzerine şoförün “*sen saygılı ol, sen bu çocuğa saygılı ol, terbiyesize bak, insan ol insan, rahatsız olduğu şeye bak*” dediği anlaşılmaktadır. Yaşanan tartışma sırasında şoförün bağırarak konuştuğu ve bulunduğu kabini terk etmediği görülmüştür.

22. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması; ayrımcılık, kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. AİHM bu açıdan “makul şüphe bırakmayacak” bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkemeye göre kanıtlama yeterince güçlü, açık ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir (AİHM, *Nachova ve Diğerleri/Bulgaristan*, B. No: 43577/98 - 43579/98, 6/7/2005, para. 147).

23. Anayasa Mahkemesine (AYM) göre; ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvuranın kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ve bu farklılığın meşru bir amaç olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekmektedir (AYM, *Devrim Evin*, B. No: 2013/2069, 20/2/2014, para. 34). Başvuranın farklı muamelenin bulunduğunu göstermesi halinde bu farklı muamelenin nesnel ve haklı bir temelinin bulunduğunu ve seçilen araç ile hedeflenen amaç arasında makul bir orantılılık ilişkisinin mevcut olduğunu ispatlama yükümlülüğü kamu otoritelerine ait olur (AYM, *Nuriye Arpa*, B. No: 2018/18505, 16/6/2021, para. 60). 6701 sayılı Kanun'un 5'inci maddesi kapsamında ise gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri de ihlal iddiasının muhatabı olabilmektedir. Bu durumda da başvuranın farklı muamelenin bulunduğunu göstermesi hâlinde bu farklı muamelenin nesnel ve haklı bir temelinin bulunduğunu ve seçilen araç ile hedeflenen amaç arasında makul bir orantılılık ilişkisinin mevcut olduğunu ispatlama yükümlülüğünün muhataba ait olacağı açıktır.

24. 6701 sayılı Kanun'un “İspat yükü” başlıklı 21'inci maddesi şöyledir:

“Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.”

25. Şoförün başvuran ile yaşadığı tartışma sırasında başvurana yönelik ifadelerinin ve ses tonunun saygı ve nezaket sınırlarını aştığı görülmekle birlikte 6701 sayılı Kanun kapsamında ayrımcı muamele teşkil edecek nitelikte olmadığı değerlendirilmektedir. Başvuran tarafından otobüste bulunan

zihinsel engelli çocuğa gösterilen tepki sebebiyle şoförün çocuğu korumaya çalıştığı ve çocuğun toplum içerisinde ayrımcılığa maruz kalmasını önlemek amacıyla hareket ettiği anlaşılmaktadır.

26. Başvuranın engelli bir birey olduğunun şoför tarafından bilinmesinin hayatın olağan akışı içerisinde mümkün olmaması, şoförün engelliler arasında ayrımcı muamelede bulunduğu ispatını güçleştirmektedir. Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir. Somut olayda şoförün engelliler arasında ayrımcılık yaptığına yönelik iddianın gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığının başvuran tarafından ortaya konulamadığı değerlendirilmektedir. Tüm bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde engellilik temelinde ayrımcılık yasağının ihlal edilmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

A. Başvuruda AYRIMCILIK YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

25/6/2025 tarihinde OY BİRLİĞİYLE karar verildi.

e-imzalıdır

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi
(İzinli)